

přísluší podle § 6, odstavec první cit. zák., poněvadž ředitelství velkostatku, odňavši v r. 1917 pozemek Františku S-ovi, aniž by bylo prokázáno podstatnou příčinu k tomu, odňalo ho tím zároveň i požadovateli bez podstatné příčiny. § 6 odstavec první mluví sice výslovně jen o požadovacím nároku pachtýře, jemuž byl pozemek vlastníkem odňat, dlužno jej však použítí též na požadovací nárok podpachtýřův, jemuž bylo zne-možněno v podpachtu pokračování tím, že vlastník odňal pozemek pachtýři, poněvadž § 1 cit. zák. staví podpachtýře na roveň pachtýři a přiznává mu požadovací nárok samostatný, nikoliv od pachtýře odvozo-vaný. Z toho, že právo podpachtýřovo jest právem samostatným, plyne též, že nárok požadovací přísluší podpachtýři, i když podpacht bez svolení vlastníka jest zakázán. Rozhodujícím jest skutečný stav, a, poněvadž bylo zjištěno, že požadovatel byl podpachtýřem a že dle úmluvy s Františkem S-em jím i nadále zůstatí měl, jest též neodůvodněna další ná-mítka ve stížnosti uplatňovaná, že by František S. nebyl směl bez svolení ředitelství velkostatku vydražený pozemek dáti požadovateli do podpachtu.

Čís. 672.

Přezkoumávati správnost nálezu rozhodčího soudu okresní nemo-censké pokladny není řádným soudům dovoleno.

(Rozh. ze dne 21. září 1920, R I 782/20.)

Žalující dělník napadl žalobou u řádného soudu nález rozhodčího soudu okresní nemocenské pokladny, jímž rozhodnuto o jeho vyživovacích příspěvcích. Procesní soud první stolice o žalobě věcně rozhodl, odvolací soud napadený rozsudek zrušil a odmítl žalobu pro nepřipust-nost pořadu práva. D ů v o d y: Oprávněna jest námitka žalované okresní nemocenské pokladny, vznesená teprve v odvolacím spise, k níž dlužno dle § 240 c. ř. s. odvolacímu soudu přihlížeti. Předpisů §§ 557 až 599 c. ř. s. nelze použítí na rozhodčí soudy okresních nemocenských pokladen, ježto čl. XII. čís. 5 uv. zák. k c.ř. s. ponechal netknutými předpisy o roz-hodčích soudech nemocenských pokladen poukázav výslovně k § 41 zákona ze dne 30. března 1888, čís. 33 ř. zák., jenž prohlašuje nepřipust-nost opravných prostředků a žalob proti nálezům rozhodčích soudů, jež jsou výlučně povolány k odklizení sporu mezi pojištěnci a okresní nemo-censkou pokladnou o nárocích vyživovacích. Žaloba, o niž tu jde, jest proto nepřipustnou a soudu nelze řešiti ani otázku, zda rozhodčí soud dbal své příslušnosti a zda žalobce jest vůbec členem okresní nemocenské pokladny. Vznese-li žalobce sám — jak v žalobě tvrdí —, domnívaje se býti členem pokladny, žalobu u rozhodčího soudu, jest dle § 41 cit. zák. vázán jeho nálezem a nemůže mu odporovati. Rozepře, o niž tu jde, jest tudíž odňata řádným soudům, pročez bylo dle § 42 j. n. a § 477 čís. 6 c. ř. s. prohlášiti zmatečnost řízení a rozsudku první stolice a žalobu od-mítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Správné odůvodnění v odpor vzatého usnesení, k němuž se poukazuje, není rekursními vývody nikterak vyvráceno. Otázka, zda žalobce jest členem okresní nemocenské pokladny a zda rozhodčí soud byl po této stránce vázán výrokem dozorčího úřadu, jest otázkou věcného řešení případu. Přezkoumávati správnost nálezu rozhodčího soudu ani v tomto, ani v jiném směru není řádným soudům dovoleno. Jim rovněž nepřísluší, by zjednávaly nápravu proti případným pochybením soudu rozhodčího. Zda-li a v jaké míře lze snad domáhati se nápravy na úřadě dozorčím, zde rozebírati nelze a netřeba.

Čís. 673.

Ujednáno-li, že prodatel, pokud by nestačily kupitelovy pytle, dodá zboží ve svých pytlech, nejsou tyto pytle předmětem smlouvy dodací. Fakturoval-li prodatel tyto pytle, ač jich nedodal, nemá kupitel nároku na dodání pytlů, nýbrž jen na vrácení toho, oč za ně na fakturovaném penízi více byl zaplatil.

(Rozh. ze dne 21. září 1920, Rv I 344/20.)

Žalovaná firma dodávala ze své továrny žalující firmě ve větším množství sodu, při čemž použito bylo obyčejně pytlů kupitelových. Při jedné dodávce sdělila továrna žalované firmě, že v továrně není dostatek pytlů kupitelových, načež se prodatel nabídl kupiteli, že mu dodá své pytle, pokud by zásoba pytlů kupitelových nestačila a to po 3 K 50 h za kus. Dle výpočtu továrny nedostávalo se 267 pytlů, pročež prodatel peněz za tyto pytle pojal do účtu a kupitel mu celý účet včetně této položky zaplatil. Později se však vysvětlilo, že dodávka stala se vlastně v pytlech kupitelových, načež prodatel zaslal kupiteli příslušnou částku, o níž bylo mu více zapláceno, kupitel jí však nepřijal, nýbrž domáhal se plnění 267 pytlů. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. D ů v o d y: Žalovaná firma zavázala se přenechati žalobci své pytle pro případ, že by zásoba jeho pytlů k zásilce sody nestačila. Pytlů žalované firmy nebylo však k zásilce použito a nebylo toho též zapotřebí, ježto žalobce měl sám dosti pytlů na skladě. Není zde tudíž podmínky, za které by byla žalovaná firma povinna žalobci pytle přenechati a proto žalobce nemůže pytle ty od žalované firmy žádati (§ 901 obč. zák.). Okolnost, že žalovaná firma pytle žalobci účtovala a po případě pytle ty ve svých knihách žalobci připsala, jest úplně nerozhodnou. O d v o l a c í s o u d rozsudek potvrdil v podstatě z týchž d ů v o d ů, k nimž dodal: Ze zjištěných skutečností následuje, že k provedení zásilky, o níž se jednalo, bylo použito pytlů žalobcových, že tudíž fakturování těchto pytlů žalovanou stranou žalobci stalo se v předpokladu, se skutečným stavem nesouhlasícím, a nelze proto skutečnosti fakturování oněch pytlů přiznati právotvorné moci v tom směru, že by tím úmluva, mezi stranami podmíněčně učiněná, byla se stala smlouvou hotovou. Náhledu žalobce, že on podáním žaloby koupil schválil, zajisté přisvědčiti nelze již proto, že v době podání žaloby již mu dobře znám byl celý stav věci, zejména, že